**NN 54/2018 (13.6.2018.), Presuda Upravnog suda u Rijeci, broj: 5 UsI-1436/17-20 od 11. svibnja 2018.**

# UPRAVNI SUD U RIJECI



# PRESUDA

Upravni sud u Rijeci, po sucu Vedranu Juričiću, dipl. iur., uz sudjelovanje zapisničara Vanje Vidakovića, u upravnom sporu tužitelja Mirka Babića iz Rijeke, Drage Gervaisa 48, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, zastupanog po službenim osobama Marini Ljubić Karanović i Jagodi Peleponjko, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Tele 2 d.o.o., Zagreb, Ulica grada Vukovara 269D, radi inspekcijskog nadzora, 11. svibnja 2018.,

**presudio je**

Odbija se tužbeni zahtjev radi poništenja rješenja Hrvatske regulatorne agencije za poštu i elektroničke komunikacije, klasa: UP/I-344-07/14-01/37, urbroj: 376-04-17-14 od 9. listopada 2017., te prijenosa broja 095 894 29 77 iz mreže Tele 2 u mrežu Hrvatskog Telekoma i isplate naknade zbog nepravovremenog prijenosa broja.

## Obrazloženje

Osporavanim rješenjem tuženika obustavljen je postupak inspekcijskog nadzora nad operatorom Tele 2 d.o.o. (u ovom sporu zainteresirana osoba) te je odbijen zahtjev tužitelja za prijenosom broja (iz mreže Tele 2 u mrežu Hrvatskog Telekoma) i isplatom naknade za nepravovremeni prijenos broja.

Doneseno rješenje tuženika temelji se na zaključku da ne postoji pravni interes na strani korisnika (tužitelja) za utvrđivanjem zasebne odgovornosti operatora Tele 2. Tuženik obrazlaže da je u (usporednom) postupku inspekcijskog nadzora nad HT-om utvrđen niz propusta u postupanju tog operatora zbog kojih je korisnik dobio pogrešnu uputu o zaštiti svojih prava, a što je rezultiralo donošenjem rješenja, klasa: UP/I-344-07/14-01/48, urbroj: 376-04/AM-1-3 (DM) od 6. listopada 2014. kojim je utvrđena odgovornost HT-a za nepravovremeni prijenos broja te je istom naložena isplata naknade tužitelju u iznosu od 9.970,00 kn. Obzirom da sukladno odredbama Pravilnika o prenosivosti broja (»Narodne novine«, br. 100/12; dalje: Pravilnik) nije moguće ostvariti kumulativnu isplatu naknade i od davatelja i od primatelja broja to tužitelj ne može ostvariti pravo na naknadu i od Tele 2. Glede zahtjeva za prijenos broja, tuženik u obrazloženju pobijane odluke navodi kako nema osnova za usvajanje istog budući da ne postoje zapreke da se obavi prijenos broja obzirom da je u međuvremenu izmijenjen mjerodavni propis te je sada čl. 2. Pravilnika o prenosivosti broja (»Narodne novine«, br. 24/15, 71/16; dalje: Novi Pravilnik) propisano da SIM neaktivan predstavlja situaciju kada korisnik putem terminalne opreme nije ostvario pristup mreži. Osim toga, tuženik konstatira da je za ostvarivanje prava za prijenos broja potrebno podnijeti novi zahtjev iz razloga što je stari postao nevažeći.

Tužitelj osporava zakonitost rješenja tuženika zbog pogrešno i nepotpunog utvrđenog činjeničnog stanja. U opširno sastavljenoj tužbi i podnescima od 21. i 28. studenog 2017., te 25. siječnja, 12. i 17. travnja 2018., navodi kako slijedi. U bitnom, smatra da je glede prijenosa broja u mrežu novog operatera, s njegove strane, sve odrađeno u skladu u odredbama Pravilnika budući da je najprije obavljen poziv (čl. 18. st. 1. tč. g) Pravilnika) te potom predan zahtjev, a kojim činom da je prekinuo sve veze s dotadašnjim operatorom Tele 2 i naložio HT-u da bez uvjetovanja uključi njegov broj (095/894 29 77) u svojoj mreži. Smatra da je ispunjenjem gore navedenih uvjeta stekao neotuđivo pravo prijenosa broja te pravo na naknadu za svaki sat zakašnjenja obzirom da prijenos nije obavljen u zadanom roku od 72 sata. Nastavno na prethodno, navodi kako o spomenutim stečenim pravima ne mogu odlučivati niti telekomunikacijski operatori ni tuženik, kao regulatorno tijelo, već su isti dužni takva prava priznati bez propitkivanja jer u suprotnom krše odredbe Pravilnika. Ističe kako na zahtjevu za prijenos broja jasno stoji da je primatelj broja pečatom i potpisom ovlaštene osobe prihvaća pretplatnikov zahtjev za omogućavanje usluge prijenosa broja. Osim toga, tužitelj obrazlaže zbog čega smatra da je operator (Tele 2) pogrešno utvrdio da se poziv ostvaren prema besplatnom broju ne smatra prvi pozivom te u vezi toga navodi kako Pravilnik ne brani pozivanje besplatnih broja te da operator nema pravo prosuđivati da li je besplatni poziv »plaćena ulaznica« za prijenos broja. U prilog prethodnih navoda, tužitelj se poziva na presudu ovog Suda posl br. UsI-1761/13. Nadalje, tužitelj u tužbi ne spori da je ostvario naknadu za zakašnjeli prijenos broja no ističe da se radi o »mizernoj« naknadi za mjesec dana, odnosno